

16
1.
2.
3.
4.
5.
1
2
3.
4.
5
6.

1666.

1. Fungenfels, Gottfried von : *De ~~re~~ civitatis syndico.*
2. Leibnacyius, Gottfriedus Grotianus : *De casibus perplexis
in jure.*
3. Textor, Joh. Wolfgang : *De concursu hypothecarum
publico et privato instrumento.*
4. Textor, Joh. Wolfgang : *Controversae juris publici
positiones*
5. Textor, Joh. Wolfgang : *De remediis recuperanda
possessionis*

1667.

1. Giegel, Danielus : *De rechtegibus.*
2. Doehler, Johann Georg : *De jure centesimo*
3. Minicus, Johannes Ulricus : *De successione legitima*
4. Textor, Joh. Wolfgang : *De fructibus restituendis.*
5. Vehr, Henricus : *De erysipelate*
6. Wabrich, Johannes : *De primo et secundo secreto*

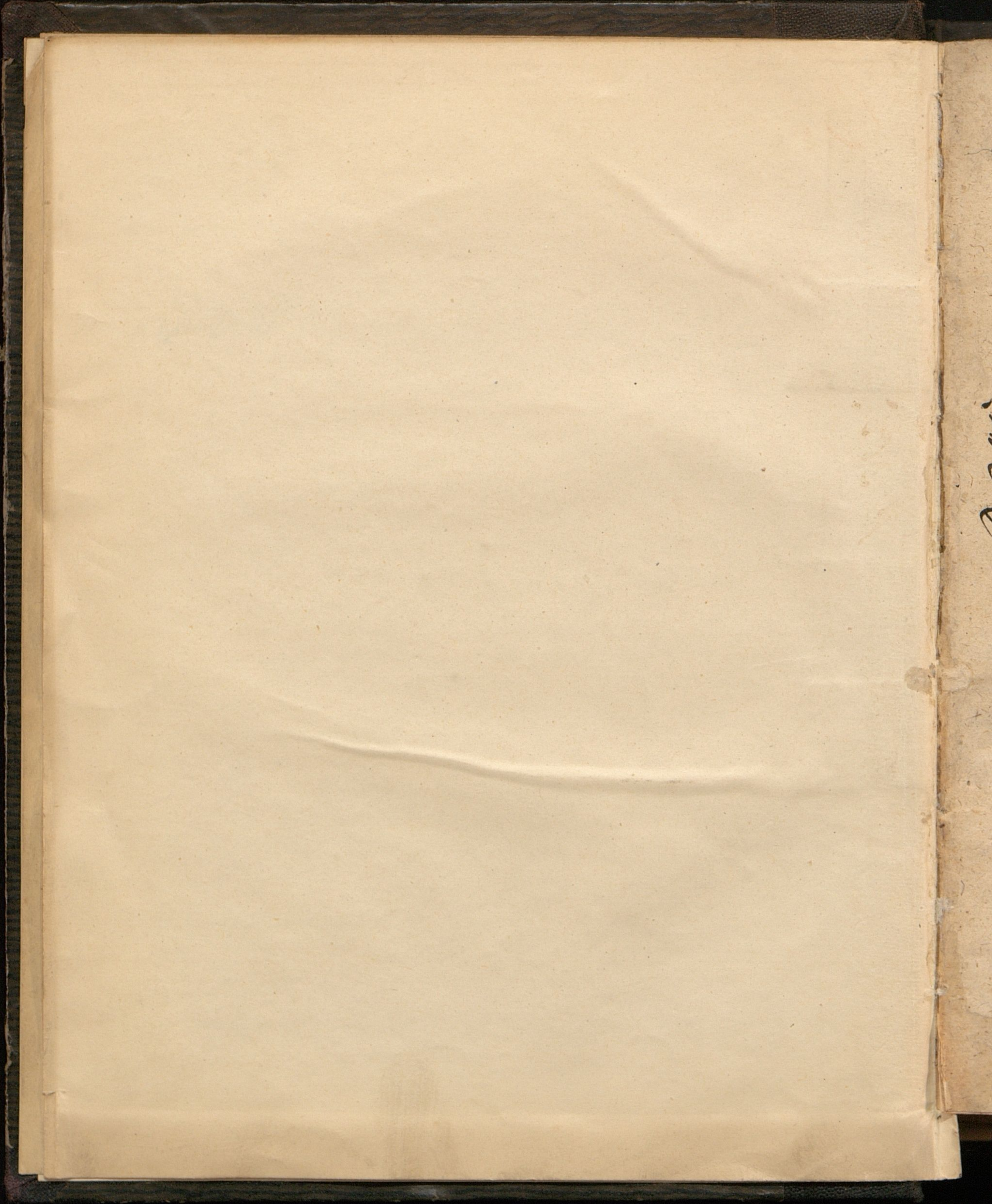
lica.

erhis

um

B 241

12422.

14.

1667

8

3

PRÆSIDIO SS. TRINITATIS
&
AUCTORITATE NOBILISSIMI ICTORUM ORDINIS

Disputationem Inauguralem

De

SUCCESSIONE LE-
GITIMA

PRO

LICENTIA

SUMMOS IN UTROQUE JURE
HONORES IMPETRANDI

publicè ventilandam proponit

JOHANNES ULRICUS MINICUS

MOENO-FRANCOF.

ad Septembris

ALTDORFFI

Typis JOH. LEONHARDI Winterberger / Universitatis
Typographi.

MAGNIFICO VIRO
D N.
HIERONYMO PE-
TRO A STETTEN

FLORENTISSIMÆ REIP. MOENOFRANG.
PRÆTORI

PATRIÆ PATRI OPTIMO
PATRONO SUO SUMMO

Disputationem hanc inauguralem

Devotâ animi submissione

offert.

JOHANNES ULRICUS MINICUS.

THESIS I.

Incet Cicerone teste libro

primo Off. à definitione sit inchoandum, absonum tamen minimè videtur si paucis attingam notationem atque differentiam hujus nostræ successionis legitimæ, quâ perfectâ facilius ad rem ipsam erit aditus.

I I.

Testamentariam quidem hereditatem quoque dici legitimam patet ex *l. 130. ff. de V. S.* verum alio planè & diverso modo, nobis enim successio legitima illa est quæ *κατ' ἐξοχὴν* & secundum excellentiam prout dicunt sic appellatur, *arg. §. 2. ff. de J. N. G. & C.* quâ solâ lege & nullâ hominis voluntate inter veniente legitimis heredibus deferatur, & expressè testamentariæ opponatur, *arg. l. 3. §. 2. ff. Pro Socio. l. 77. ff. de Acquir. Hered.* ob quam rationem ejusmodi heredes dicuntur legitimi *l. 2. in pr. ff. de Suis & Legit. Hered.* undè & in contractibus aut istiusmodi de legitimis heredibus loquentibus testamentarii excluduntur, *arg. d. l. 3. §. 2. ff. Pro Socio.* Differunt etiam hæ successiones ratione originis: quod testamentaria solummodo ex jure civili, hæc verò nostra non solum ex civili verum naturali quoque jure originem trahat *l. 7. ff. de Bon. Damn.* nam ut succedatur propinguis ex jure naturæ est & communi hominum affectu, propensioreque erga cognatos quam exteros, quem natura ingeneravit amore, quamvis postea legumlatores modum, qui, quo ordine & quibus præferendi sint, posuerint. Deinde differunt usu, legitimarum enim hereditatum usus, qui naturalis est apud omnes ferè gentes (Japponii enim Siamiique remotissimorum regnorum incolis notum esse testatur Franciscus Caron in

sua Japponia p.m. 116. § 316.) earum verò ex testamento ne-
tquam apud omnes obtinuit, cum germanis Tacitus græ-
cis verò Plutarchus in Solone incognitum eum fuisse per-
hibeant.

I I I.

His itaque præmissis, ad definitionem progredior: quæ
est legitima hereditatis extra casum testamenti aut alius vo-
luntatis ultimæ adquisitio: sub quo nomine hereditatis uni-
versum jus quod defunctus habuit continetur. l. 24. ff. de
V. S.

I V.

Intestatus autem dicitur esse is, qui, de cujus hereditate
quæstio est testamentum aut non fecit l. 1. pr. ff. de Suis & Le-
git. Hered. aut jure non fecit, omissis scilicet solennitatibus
arg. l. 6. ff. Qui satisd. cog. in quo textu vitiosa pro non factis
habentur, aut id quod fecit ruptum irritumve factum est pr.
Inst. de Heredit. quæ ab intest. def. aut quod fundamentale,
non hereditas adita est d. pr. § l. 1. pr. ff. de Suis & legit. He-
red. aut per querelam inofficiosi & bonorum possessionem
contra tabulas ex post facto intestatus factus est. immortalis
memoriæ Ludw. Ex. 10. th. 1. l. a.

V.

Oritur hic quæstio an ii, quibus ob defectû ætatis vel aliud
vitiû corporis: veluti pupillis furiosis & prodigis testandi po-
testas adèpta est, intestatis annumerâdi sint, ac sub statuto, de
ab intestato decedentibus loquente, comprehendantur? &
remotâ nimiâ Philosophorum, Jctis (quippe qui in verbis
faciles) invisâ subtilitate, eorum opinioni calculum adjicio,
qui intestatos eos esse statuunt, quum non solum textibus ju-
ris clarissimis, l. 1. pr. ff. de Suis & Legit. Hered. l. 9. ff. de Rebus
dubiis & pluribus aliis, sed rationibus quoque non contem-
nendis suffulta sit, quarum præcipua est: omnem heredita-
tem aut ex testamento aut ab intestato venire §. ult. J. Per
quas pers. cuiq. adquir. & partem hereditatis non dari in Jure

l. 5. Cod. de Pact. convent. & sic nec nobis tertiam quandam speciem constituere licere, in statutis autem verba secundum communem loquendi usum accipienda esse *arg. l. 18. §. 3. ff. de Instr. vel instr. leg.* accedit & ratio istorum statutorum, quæ est conservatio familiarum, quarum splendor sane contraria opinione penitus extingueretur.

V I.

Successio ab intestato regulariter in tres ordines dividitur. 1. Descendentium, 2. Ascendentium. 3. Collateralium; cui positioni remoram non injicit *pr. Nov. 118.* ubi Imperator ascendentibus primum locum tribuit, naturæ enim cursum imitari voluit, secutus Cajum *in l. 1. pr. ff. de Grad. & affin.* superiores ordinem quoque præferentem, sine ascendentibus enim descendentes esse non possunt. Decus illud Jctorum *Contr. Rittersh comment. ad Nov. P. 7. c. 3. §. 6.* deinde ipse Imperator in *d. Nov. 118. c. 1.* ordinem inferiorem utpotè descendentes præponit, quâ ratione ducti, quidam incuriâ amanuensium illud factum fuisse existimant.

V I I.

In prædicta *Nov. 118. c. 1.* patet primam causam in hac successione esse liberorum, ob rationem enim naturalem, tacitam quamdam legem parentes liberis suis hereditatem addicunt, atque ad debitam vocant hereditatē *l. 7. pr. ff. de Bon. damnat.* imò vivo adhuc patre rerum paternarum domini appellantur *l. 11. ff. de Lib. & posth.* quo & referri potest conclusio ista Divi Pauli Apostoli ad *Galat. 4. v. 7.* Si liberi, omnino erunt heredes.

V I I I.

Liberorum autem variæ sunt species, beatissimus Dn. Ludw. *Exerc. 10. th. 2. in pr.* sex enumerat. Spirituales, naturales & legitimos simul, legitimos tantum, naturales tantum, spurios seu vulgò quæritos & natos ex damnato coitu;

de prima est ultima specie, spiritualibus nimirum & ex damnato coitu natis, hic non agam, quoniam illorum cognatio in spiritu consistit, adeoq; ad bona temporalia extendi non debet, hi verò tanquam cognatorum nomine indigni non solum ab omni successione arcentur, verum etiam alimenta denegantur, qui tamen rigor quibusdam jure canonico mutatus videtur. *cap. 5. in f. X. de eo qui dux. in Uxor.* Nec isti liberi ad successionem vocantur quorum Parentes ob crimen læsæ majestatis damnati sunt *l. 5. §. 1. Cod. ad Leg. Jul. Maj. eorumq; bona confiscantur qui ob hæresin damnati sunt c. 13. X. de Heret.*

I X.

Quibus primo loco communi naturæ ac parentum voto hereditas obvenit sunt liberi naturales & legitimi simul, sive ex justis nuptiis procreati, ob hoc dicti naturales, quod quoad nativitatem omnibus sint similes, legitimi verò, quod conjunctio ista legibus sit conformis, & secundum earum requisita peracta: Hi nullâ sexus aut patriæ potestatis habitâ ratione, sed solâ naturali causâ & jure sanguinis inspecto, si primi gradus & quotquot eorum sunt, æqualiter in capita succedunt. *So manch Mund / so manch Pfund /* omnibus ascendentibus & collateralibus exclusis *Auth. in successionem C. de Suis & Legit. lib.* si autem ulterioris gradus sive soli sive cum liberis primi gradus concurrunt, jure repræsentationis, quod in infinitum sese extendit *N. 118. c. 1. ibi: aut alios descendentes*, in stirpes, ut fratrum vel sororum liberi, licet decem aut plures sint, non nisi unam, patris nimirum sui partem ex hereditate avi accipere possint *d. Nov. 118. c. 1.* quam etiam sequitur inclytæ reipublicæ Mæno-Francofurtanæ Reform. parte 5. tit. 1. §. 2. hujusq; ratio est supra in allegata *l. 7. in pr. ff. de Bon. damn.* magis enim naturalis est hæc successio

cessio quam collateralium, quum, licet remotissimi sint, originem suam traxerint ab ascendente.

X.

Cum dictum sit in infinitum jus repræsentationis sese extendere incidit quæstio an nepos post mortem avi conceptus ad successionem ejus ab intestato admittatur? quod quidem *l. 6. in pr. v. sed hæc ff. de Injust. rupt. & irrit. test.* simpliciter negatur, ratione desumptâ ex *l. 1. §. 8. ff. Unde Cogn.* in quo textu ejus cognati dici illi nõ possunt, qui vivo eo nõ extiterunt animalia, verum cum hæc opinio fundata sit in *ll. 12. tabularum l. 6. ff. de Suis & legit. hered.* & jure nostro novissimo non tam sunitatis aut cognationis quam sanguinis habeatur ratio, jure transmissionis & virtute sanguinis, tam ex sua persona quam patris sui, quem repræsentat, ad bona avi admitti debet, negari enim non potest istiusmodi nepotes avo conjunctos esse, firmo manente hoc præsupposito, jus repræsentationis, prout dictum, in infinitum sese extendere.

X 1.

Quæ regulariter sic posita omnifariis limitationibus sunt subjecta: Si scilicet primò diversorum matrimoniorum sunt liberi, adeò ut quilibet proprii parentis bona separatim, communis verò æqualiter accipiant *l. 4. ff. ad SCtum Tertyll.* nisi pactum de unionem prolium intercesserit, vigore cujus bona communicantur immortalis memoriæ Dn. Ludw. in *comment. Inst. ad Jus nov. de succ. ab intest. §. 1. n. 11.* qui contractus probatur ejusque requisita egregiè traduntur in *incl. Reip. Mœnofrancof. Reform. part. 3. t. 10.* Secundò statuta quorundam locorum obsunt, prout videre est in *Illustris Reip. Noriberg. Reform. l. 4. §. wann aber t. 34.* ubi nepotes & pronepotes soli non jure repræsentationis in stirpes, sed proprio jure in capita succedunt, sic quoque notum est

est in certis quibusdam bonis quamdam prærogativam esse filiorum, quamdam filiarum, illis vestes paternas, libros ad negotiationem non pertinentes & arma, his verò quæ mundi sunt muliebris præcipientibus.

X I I.

Nativitatis quoq; ratione singulare quid hoc in casu statuitur, jure videlicet primogenituræ, cum filio primogenito propter splendorem & conservationem familiæ, cæteris exclusis omnia bona tribuuntur, quò tamen præcipuè spectandum, ne naturæ bellum exemplo tyrannicæ consuetudinis turcicæ inferatur, aut natu minores omnibus bonis exuantur, sed loco alimentorum vel dotis ipsis aliquid relinquatur *Beat. Dn. Conr. Rittersh. comm. ad Nov. part. 7. c. 4. n. 12.* De filio primogeniti controvertitur an patrum à successione regni vel electoratus principatusve excludat? pro utraq; varia à Doctoribus in medium producuntur exempla & rationes: verum cum in Aurea bulla Car. IV. expressè nepotis causa tueatur, pater & filius insuper naturâ una eademq; persona esse intelligantur *l. ult. in f. C. de Impub. & al. subst.* meritò & hanc sequendam esse statuo.

X I I I.

Supra *th. 2.* dictum est legitimorum heredum nomine solummodo contineri ab intestato venientes, cujus argumento in feudis, jure singulari pro heredibus legitimis solummodo masculi accipiuntur *cap. Si clientulus vers. et si clientulus 1. Feud. 13.* & fæminæ regulariter ab omni successione feudi excluduntur *c. quia § hoc autem 1. Feud. 1.* duobus casibus exceptis: si scilicet eo pacto specialiter datum sit feudum ut fæmina in illo quoq; succedere possit, dicto loco, & feudum sit fæmineum, hoc est primam originem à fæmina trahat

trahat *c. si femina 2. Feud. 30.* cujus rei prægnautes admodum sunt rationes: Dominum enim neq; consilio neq; auxilio juvare possunt *c. mutus & surdus 2. Feud. 26.* ab omnibus officiis civilibus remotæ sunt *l. 2. ff. de R. J.* conservatio familiarum in illis cessat, caput enim & finis familiæ sunt mulieres *l. 195. ff. de V. S.* arcana domini reticere nequeunt secundum illud:

Fæmineo generi nemo concedere quidquam

Audeat: inconstans & leve pectus habet.

Omnia nosse cupit mulier: secreta revelat:

Et, nisi quod nescit, nil reticere potest.

quæ tamen omnia tempore investituræ sub juramento fidelitatis strictè requiruntur. *cap. 5. 6. & 7. Feud. 2.*

XIV.

Succedunt itaque in feudis soli descendentes vasalli masculini sexus, nullâ sunitatis aut emancipationis habitâ ratione, prout in allodialibus, ut si plures sint æqualis gradus succedant in capita sive partes viriles, nec permissum est patri vasallo disponere ut in partes inæquales feudum dividatur, aut uni ex filiis totum assignetur *c. sequitur 1. Feud. 8.* si autem disparis sint gradus, filii nimirum cum nepotibus concurrentes hi utpotè remotiores, ab illis tanquam propioribus, non excluduntur, sed jure repræsentationis in stirpes admittuntur *c. Per successionem 2. Feud. 11.*

XV.

Neque legitimè tantum nati ad hanc successionem vocantur, sed etiam legitimati; cujus legitimationis triplex traditur modus: Oblatio curiæ, subsequens matrimonium & rescriptum Principis; quum autem prior illa illa species, cum antiqua illa munere curialium ratione nunc cessante, exoleverit, in illam multa inquirere supervacuum videtur.

B

XXI. Est

Est igitur legitimatio per subsequens matrimonium, quando pater nullam legitimam conjugem habens in uxorem illam, quam concubinæ loco habuit, aut cum qua ex fornicario coitu liberos antea procreavit, in uxorem ducit, modo talis sit conditionis mulier ut ejus matrimonium non sit prohibitum §. *fin. J. de Nupt.* quam ob rationem ex adulterino aut alio prohibito coitu nati legitimari nequeunt *l. 10. C. de Nat. lib.* nec præcisè requiritur ut dotalia instrumenta conficiantur *Auth. Sed novo jure C. de Nat. lib.* solum enim consensus & affectio maritalis ad nuptias celebrandas sufficit *dictâ Auth.* hodiernisq; moribus consensum atq; benedictionem sacerdotalem sufficere docet experientia per *c. tanta 6. X. qui filii sint leg.* Ampliatur porrò etiam si à sene decrepitæ ætatis aut in articulo mortis contrahatur matrimonium, nihilominus legitimari liberos, quoniam consensus non cõcubitus nuptias facit *l. 3. ff. de R. J.* sufficitq; habitus licet exercitium quodammodo sit suspensum, non *obst. l. 11. C. de Nat. Lib.* satis enim adhuc subest spes sobolis tollendæ, cum matrimonio contracto soboles efficitur legitima, & nova qualitas filii procreatur. Neq; interest si post contractum matrimonium nascantur liberi alii, si non, & nati supervixerint si non, aut aliud intermedium contractum fuerit matrimonium *l. 11. C. de Nat. lib.* quoniam hæc omnia in honorem favoremq; matrimonii, ubiq; durantem, recepta sunt.

Hoc optimo, maximo aliosq; longè eccellente legitimandi modo legitimati omnia jura naturalium ac legitimorum sibi vindicant, adeò, ut non solum jus succedendi parentibus, sed & reliquis cognatis consequantur *Novell. 74. c. 3.* tanta enim matrimonii vis est, ut omnia præcedentia
vitiâ

vitia purget *cap. tanta 6. X. Qui filii sint leg.* hujusq; ratio elegantissima est in *l. 10. C. de Nat. lib.* quod nimirum amor atq; affectus prioris sobolis ad nuptias contrahendas, & ad posterorum filiorum progeniem occasionem dederit, ideoq; iniquissimum videri ipsam stirpem secundæ posteritatis, priorem quasi injustam & illegitimam excludere, quum è contrario gratias agere fratribus suis prioribus posteriores debeant, quippe quorum beneficio ipsi legitimi sint filii, & nomen ordinemq; legitimorum consecuti. Omnes igitur liberos, sive post nuptias sive antea natos, Imperator unâ eademq; lanceâ voluit trutinari, & omnes tanquam suos in potestate parentum existere, ut nullum inter illos sit discrimen unâque; fruatur fortunâ quam Imperatoris constitutionem quoq; sequitur inclytæ Reip. Mœno-Francof. Reform. *p. 5. t. 1. §. 4.*

X I I X.

Quod cum in allodialibus certum sit, controversatur an in feudis istiusmodi legitimati per subsequens matrimonium quoq; succedere possint? multi per *cap. Si de feudo §. naturales 2. Feud. 26.* ducti illud negant, verum cum non solum verba legis sint inspicienda, sed vis ac potest eorum attendi quoq; debeat, *l. 17. ff. de LL.* eveniet illum textum feud. non de his, sed per rescriptum Principis legitimatis loqui; quomodo enim pater defunctus filium per subsequens matrimonium legitimari poterit? Præsertim cum & Camera Imperialis illos admittat, testante *Myns. Gent. 5. Observ. 42.* à qua nec in judicando recedendum monet immortalis memoria Dn. Ludw. *Comm. Inst. ad Jus nov. de success. ab intestato §. 2. n. 10.* Imò tanta hujus legitimationis est vis, ut, si statuto caveatur masculis extantibus fæminas à successione arceri, etiam masculi per subsequens matrimonium legitimati

mati fæminis legitimè natis præferri debeant, per rationes th^o præced. prolatas.

X I X.

Extra matrimonium legitimatio procedit, quando liberi naturales id est bastardi & ex ea muliere nati, cum qua matrimonium contrahere potuisset, per rescriptum Principis, aut eum cui ab illo id permissum est, *l. 3. ff. de off. ejus cui man. est jurisd.* potestati patriæ subjiuntur, quæ regulariter demum fit, si nulli ex justo matrimonii liberi parenti supersunt *Nov. 89. c. 9. Myns. cent. 1. Observ. 35. n. 3.* nisi liberi legitimi post legitimationem nati fuerint, aut liberi priores consensum dederint. Tunc ita legitimati parentibus ac si legitimè nati essent succedunt, quamvis per subsequens matrimonium legitimatis longè inferiores existant; nam soli tantùm patri succedunt, non etiam aliis ascendentibus, descendentibus aut cognatis patris *Nov. 89. c. 4.* quoniam præjudicium ex legitimatione proximis fieri nequit *Tholos. l. 45. Syntagm. c. 7. n. 8.* in feudis non succedunt per *d. §. naturales 2. Feud. 26.* nisi nominatim legitimati sint ad feuda, idque in rescripto legitimationis sit expressum & cautum *Myns. cent. 5. Obs. 42. n. 5.* quoniam in generali dispositione feuda non comprehenduntur præsertim in præjudicium aliorum, nec deniq; continentur statuto, masculis extantibus fæminas excludente, nisi post legitimationem filia nate fuerint, quo casu à legitime natis nihil differunt. *Nov. 89. c. 9.* Beatissimus Dn. Ludwell, *comm. Instit. ad Jus noviss. ab intestato §. 2. num. 4.*

X X.

De legitimis tantum videndum est, qui non naturâ sed legis autoritate per adoptionem inter liberos referuntur; sunt autem adoptivi in specie sic dicti aut arrogati: illi si ad mortem usq; adoptantis adoptio duraverit, non solum patri

tri naturali sed adoptivo quoque ab intestato succedunt, idque certum quando in potestatem adoptantis non transferunt, sed patris naturalis jura facta tecta retinere; de illo autem, qui ascendentium cui-dam in adoptionem datus adeoque in ejus potestatem perve-nit, controversitur, an gaudere possit amplius in bonis pa-tris naturalis inviolato jure? distinguendum an emancipatus sit vivo parente an mortuo! priori casu jus successionis ei adhuc esse liberum, posteriori verò neququam, legum te-nori consentaneum videtur, sibi enim imputet, quod in adoptionem sese dederit, & sponte emancipari permiserit, cum invitus nemo possit emancipari *l. pen. C. de Emancipat.* Idem jus quoad hanc successionem de arrogatis statuendum, speciali casu excepto, in impubere videlicet arrogato: quod pater adoptivus, si eum sine justa causa emancipaverit aut exheredaverit, præter bona ipsius ex *Constit. Divi Pii* quartam partem omnium bonorum ipsi restituere teneatur *§. 3. J. de Adopt.* Verum cum hi modi rarissimi admodum sint non immeritò miratus est *Harpr. ad §. 14. J. de Hered. ab int.* jus illud de liberis adoptivis neque magnæ rei, neq; in-dustriæ in institutionibus toties repeti & ad fastidium incul-cari.

X X I.

Sequuntur naturales tantum, sic dicti, quia naturaliter extra honestatem matrimonii cum concubina procreantur, quorum procreatio, quamvis Christianos non deceat, pro-ut eleganter traditur in *inclytæ Reip. Mœnofrancof. Re-form. p. 5. t. 1. §. 13.* cum tamen nihilominus accidat, jus civile illa sequitur, diversamque illegitimorum à superio-rum, successionem esse statuit: adeo ut naturales id est ex con-cubina nati matri maternisque cognatis indistinctè succe-dere debeant, sive soli sint sive cum legitimis concurrant *l. pen. C. ad SCt. Orph.* cognatis verò paternis neququam, ut

B 3

nec

nec ipsi patri si justam uxorem vel liberos reliquerit, præterquam quod alimenta tantum secundum mensuram substantiæ ex hereditate defuncti, secundum arbitrium boni viri, consequantur *Nov. 89. c. 12. inf.* Sed si non adsint justi liberi, nec justa uxor, una cum matre sua, si supersit, in sextantem hereditatis paternæ, non verò avi cæterorumque ascendentium, in capita sive æquales partes succedunt. *Auth. licet C. de Nat. lib. l. fin. C. eod. t.* etiamsi mater sit illustris §. 3. *J. ad Sct. Orph.*

X X I I.

Secundum vulgarem loquendi usum omnes quidem extra matrimonium procreati spuriiis annumerantur, in specie tamen nomen istud merentur liberi meretricum sive ex scorto nati, qui ob id quod patrem incertum habent vulgò quæsitii appellantur *l. 5. ff. de Injus voc.* Hi matri matrisque cognatis pari modo succedunt ut naturales, nullâ habitâ differentia, soline sint an cum legitimis concurrant, nisi mater sit illustris ad cujus successionem liberis legitimis extantibus non admittantur *l. 5. C. ad Sct. Orph.* à patris verò paternorumque cognatorum hereditate prorsus excluduntur *l. 4. ff. Unde cogn.* adeò ut quidam, inter quos Bartolus in *l. 3. ff. de Testam.* ne statuto quidem ipsis deferri posse successionem arbitrentur, de cujus tamen opinionis veritate, si de patre quoad factum constat, meritò cum Palæot. *de Spuriis c. 54.* dubitatur: nam sicut lex facit spurium habilem ad succedendum matri, si non est illustris, ita statutum potest eum facere habilem ad succedendum patri, quia successores sunt de jure civili, accedit quod sacrilegii crimen incurrant ii, qui de autoritate eorum quibus jus statuendi legisveferendæ potestas est, disputare conantur *arg. l. 3. C. de Crim. Sacril.*

X X I I I.

Turbato mortalitatis ordine, ratione pietatis & miserationis, liberorum hereditas parentibus defertur, vitæ enim autores post Deum nobis existunt, dignæq; gratiæ illis propter infinitas curas atque onera in educatione liberorum rependi nequeunt. Quum igitur, prout eleganter Cicero pro Quintio, leve hoc solatium exposcat maximus mœror ex obitu liberorum, meritò secundum ordinem constituunt ascendentes. Et hi, deficiente descendentiâ, ita succedunt, ut semper posteriores gradu à proximioribus excludantur, quoniam jus repræsentationis in hoc ordine locum non habet, ob naturæ ordinem, cui non convenit patrem repræsentare filium.

X X I V.

Si itaq; filius filiave è vita decesserint nullosq; relinquerint liberos, parentibus defertur hereditas, hi autem vel soli sunt, vel cum aliis, fratribus nimirum ac sororibus defuncto ex utroq; latere conjunctis, concurrunt: Priori casu ita procedendum, ut si pater & mater, vel his deficientibus, soli parentes paterni, aut soli parentes materni adsint, æqualiter sive in capita succedant. Si verò deficiente patre matreq; paterni & materni inter se concurrunt, fiat successio in stirpes, id est paternis dimidia maternis altera dimidia pars tribuatur, licet disparis sint numeri, nulla habitâ bonorum distinctione unde provenerint, universum enim jus quod defunctus habuit nomine hereditatis comprehenditur supra *th. 3.* nec hereditas semel juncta separari potest *l. 10. §. 2. ff. de Vulg. & pup. subst.* ad hæc in camera imperiali hanc opinionem receptam esse testatur *Myns. cent. 6. Obs. 55.*

X X V.

Posteriori casu, si videlicet cum fratribus sororibusve utrinq; conjunctis concurrunt ascendentes, succedunt in capita

capita, & hoc ob hanc rationem, quod interventus fratrum efficiat ut parentes viriles partes accipiant *Nov. 118. c. 2.* nec refert primi an ulterioris sint gradus *l. 92. ff. de V. S.* ita ut pater ne usum fructum quidem ex portione filiorum aut filiarum sibi vindicare queat *d. N. 118. c. 2. v. si verò.* Undè patet fratres atq; sorores defuncto ex uno tantum latere conjunctos cum parentibus ne utquam succedere, sed ab his removeri, adeò, ut ne quidem cõsanguineus frater cum patre, aut uterinus cum matre admitti debeant *Auth. Defuncto C. ad S. C. Tertyll.* Fratrum etiam sororumve germanorum filii filiarq; unà cum defuncti parentibus & fratribus sorotibusve, non quidem ex *Nov. 118.* sed alia quinq; annis posteriore admittuntur in eam portionem quam pater ipsorum, si vixisset, habiturus fuisset *Nov. 127. c. 1.* Si verò fratres germani omnes præmortui fuerint, & ipsorum liberi soli cum defuncti patru parentibus concurrunt, nihilominus in parenterè portionem admittendos esse statuo, quod tamen ad nepotes extendi non debet, qui meritò ab ascendentibus excluduntur. Legitimorum illegitimorumq; succedendi modum è prioribus intellectu facilem esse censeo, quò me brevitatis studio remittam.

X X V I

Descendentium ascendentiumq; lineâ deficiente, tertio in succedendo ordini locus relinquitur, nimirum collateralibus: ex quibus primò succedunt defuncti fratres & sorores legitimi ex utraq; latere conjuncti æqualiter in capita, secundum numerum personarum, cum quibus eorum liberi quoq; admittuntur, verum non uno eodemq; modo: spectandum enim est, an soli sint, aut cum patruis concurrant; & sic priori casu hereditas in capita, posteriori verò in stirpes dividenda est *l. 14. §. 1. inf. C. de Legit. Hered. N. 118. c. 3. inf.* & quod instar omnium est *Recessu Imp. A. 1529. à Car. V. Spiræ habito.* Fratres verò sororesve ex uno tantum latere conjuncti
ab

ab utrinq; conjunctis excluduntur, imò tanta vis est duplicis hujus vinculi ut liberi etiam utrinq; conjunctorum quamvis gradu ulteriores sint, illis præferantur.

XXVII.

Fratres consanguinei vel uterini soli succedunt in capita, præmortuorum verò filii in stirpes. An autem hoc casu dividenda sint bona, ut consanguinei in paternis, uterini verò in maternis succedere debeant, reliquis bonis, aliundè quefitis, æqualiter dividendis, multum controvertitur? contrarium tamen placet, non solum propter expressum textum in dicta *Nov. 118. c. 3.* verum etiam quod probatio sæpius admodum difficilis sit, undè bona provenerint, adeoq; multa dissidia pariat. *Inclytæ Reip. Mœno-Francof. Reform. p. 5. t. 3. §. 5.*

XXVIII.

Post fratres fratrumq; filios, reliqui collaterales omnes quicumq; sunt gradu proximiores, ad hereditatem in capita dividendam admittuntur, neq; hoc casu, an ex uno aut utroq; latere conjuncti sint, quicumquam refert. Quousque autem in hac successione computatio graduum facienda sit, non convenit inter Dd. mihi eorum opinio probabilior ac æquitati magis consentanea videtur qui in infinitum eam extendi debere statuunt, ob quam rationem enim propinqui, licet remotioris sint gradus non potius quam fiscus, alioquin successurus, admittentur.

XXIX.

Excluso fisco successio conjugum locum habet, cum, deficientibus sanguine junctis maritus & uxor sibi invicem succedunt, nisi injustum fuerit matrimonium, nec ad finem vitæ duraverit *l. un. ff. Unde Vir & Uxor.* nomen enim viri & uxoris non merentur injusti conjuges *§. 12. Inst. de Nupt.* Si igitur matrimonium absq; dote fuerit contractum, & maritus locuples moriatur, tunc novissimis constitutionibus

C

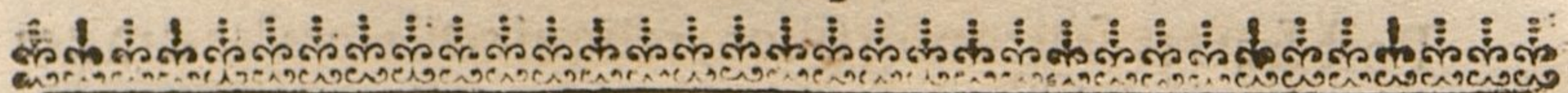
uxor

uxor superstes , inopiâ laborans unâ cum liberis tribus aut paucioribus in quartam, cum pluribus in virilem succedit, & vice versa *l.un. & Auth.C. Unde Vir. & Uxor.*

X X X.

Deficientibus etiam conjugibus in bona vacantia fiscus admittitur , modo is bona intra quadriennium agnoscat, ne præscriptione se tueri possit possessor *l.1. §.2. ff. de Jure Fisci.* De qua materia videri possunt *textus ff. & C. de Jure Fisci tt. C. de Priv. Fisci. C. de Bon. vacant.* Dn. Conr. Rittersh. p. m. ad *Nov. p. 7. c. 19.* Includæ Reip. Mœno-Francof. Syndicus Celeberrimus Dn. Maximilianus Faust. ab Aschaffenburg p. m. in Consiliis suis pro *Ærario Class. 19. Cons. 31. ord. 1512.*

ubi viginti casus de jure fisci in bonis vacantibus ponit.

Ad

NOBILEM ET CLARISSIMUM

DN. JOH. ULRICUM MINICUM

J. U. Candidatum dignissimum, Amicum Studiorum similitudine, consuetudinis suavitate, & delectatione vitæ atq; victus conjunctissimum.

Quot Francofurtum Nobilis Urbium Germanicarum Gloria, quot mihi Veros Amicos, fida corcla Sidere parturit auspicato.

Vos Vos Amici! nomen ut indicat, Vitæq; nostræ Magna lenimina,

FLEISCHBEINII, MINICUSQUE, PISTOR, carmine perpetuo canendi.

Vix Vestra vidi lumina primitus, junxiq; dextras pignora candidæ

fidei; novos jam nunc amores pectore sum meditatus alto.

Senfi

Sensi vicissim semper amabiles
 Vos, ac eosdem, fallere nescios,
 mecumq; certantes tenere
 dulcia jura fidelitatis.

O nos beatos quater & amplius!
 irrupta nexu copula quos ligat,
 quam fauciavit nec simulas
 nec rabies male sana mentis.

Nam res Amoris quum semel excidit,
 curat reponi non eadem hostibus:
 sicut neq; amissos colores
 lana refert medicata fuce.

Hanc parte quarta Nectaris imbuit
 Felicitas vitam. Non stetit aut diu
 fortuna, sed mox reddidit vos
 Diis Patriis Patrioq; cælo.

Me mancipasset tristitiæ gravi,
 fregisset vitæ dulcia commoda;
 ni longius mecum fuisses.

Grande Decus columenq; nostri
 MINICE Amoris, Prime Sodalium,
 cum quo morantem sæpe diem dedi-
 busto, audiendo dicta facta
 sparsa papavere sesamoque:

Cui cuncta tutis auribus obtuli,
 sensi paratas auxilii manus;
 nam verba dictis comprobasti

Tu Philotechnia Veri Amoris.
 MINICE quid tu? nunc abitum paras?
 quid me inquietas? ut male faucio
 mihi dolorum pristinatorum
 vim gemitu creas recentis.

Ponen-

Ponendus autem tristitiæ modus!
 si quando novi te intus & in cute,
 non longitudo te Sodalis
 solvet amore gravi viarum.
 Est gratulandum nunc potius tibi
 quod militaris non sine gloria
 Musis, & altum Juris æqnor
 Sideribus geminis araris.
 Æqui boniq; incocta scientia
 nunc se mora mens eripuit tua,
 & scripta vulgas perpolita,
 Symbola iudicii subacti,
 Eopta Salve Tu Themidos mihi;
 Salve Sacerdos justitiæ novus:
 Sic laude cresces posterorum,
 maxima parsq; tui sepulchrum
 vitabit. Altis tollere honoribus
 certent benignè Te Patrii Lares.
 Nam quicquid est ubiq; gentium
 hoc Apio lavitur laboris.
 Tu vade felix; i pede prospero!
 Jussus Parentis, vota Sororia
 quo te vocant, lætusq; nomen
 mente meum memori teneto:

πιστὸν πρὸν ἔχον αἰεὶ
 νόον

f.

JOH. ANTON. Geiger / Laufâ
 Noricus.

FINIS.

Altclorf, Diss., 1666/69

ULB Halle

3

002 406 403

56.

V017

12422.

14.

1667

8

3

PRÆSIDIO SS. TRINITATIS
&
AUCTORITATE NOBILISSIMI ICTORUM ORDINIS

Disputationem Inauguralem

De

SUCCESSIONE LEGITIMA

PRO

LICENTIA

SUMMOS IN UTROQUE JURE
HONORES IMPETRANDI

publicè ventilandam proponit

JOHANNES ULRICUS MINICUS

MOENO-FRANCOE.

ad Septembris

ALTDORFFI

Typis JOH. LEONHARDI Winterberger / Universitatis
Typographi.

